

- i 7 oraz w art. 2c ust. 1, 6 i 7, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego odnoszące się do decyzji administracyjnych.
2. Od rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w ust. 1, przysługuje wniosek do Naczelnej Rady Lekarskiej o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji.
3. Uchwały Naczelnej Rady Lekarskiej w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, podpisują prezes albo wiceprezes oraz sekretarz Naczelnej Rady Lekarskiej.”;
- 5) w art. 3:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Starszy felczer czynności określone w art. 2 ust. 1 wykonuje samodzielnie w zakładach opieki zdrowotnej.”,
- b) uchyla się ust. 3;
- 6) art. 4 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 4. 1. Felczer lub starszy felczer mają prawo przepisywać na receptie produkty lecznicze i wyroby medyczne, które są dopuszczone do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem leków bardzo silnie działających oraz niektórych środków odurzających i psychotropowych.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowy zakres uprawnień zawodowych felczera, uwzględniając w szczególności czynności wykonywane samodzielnie i czynności wykonywane pod kierunkiem lekarza,
- 2) wykaz leków spośród środków odurzających i psychotropowych oraz leków silnie działających, które mogą być przepisywane na receptie przez felczera, uwzględniając w szczegól-

ności wskazania terapeutyczne i bezpieczeństwo stosowania leków,

- 3) sposób oznaczania recept wystawianych przez felczera, z uwzględnieniem danych dotyczących felczera.”;

7) uchyla się art. 5;

8) w art. 7 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) gdy tak stanowią ustawy,”;

9) uchyla się art. 10.

Art. 2. 1. Osoby, które uzyskały prawo wykonywania zawodu i używania tytułu felczera lub starszego felczera przed dniem wejścia w życie ustawy, zachowują je, jeżeli do dnia 31 grudnia 2004 r. dokonają wymiany dotychczasowego dokumentu na dokument, o którym mowa w art. 1a ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1 niniejszej ustawy.

2. Starszy felczer, który przed dniem wejścia w życie ustawy ukończył kurs dokształcający, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 niniejszej ustawy, i zatrudniony jest na stanowisku, do zajmowania którego wymagane było ukończenie kursu, pozostaje na tym stanowisku.

3. Sprawy dotyczące przyznania prawa wykonywania zawodu felczera, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzi się nadal na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 3. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy, zachowują moc dotychczasowe przepisy, o ile nie są sprzeczne z ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2004 r.

Art. 4. Przepisy art. 1 ust. 2 pkt 3, ust. 3, art. 1a ust. 2, art. 1b ust. 2, ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

2018

USTAWA

z dnia 30 października 2003 r.

o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych

Art. 1. W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 187, poz. 1567 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 59, poz. 532) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zawód lekarza weterynarii może wykonywać osoba, która uzyskała prawo wykonywania tego zawodu.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje, z zastrzeżeniem ust. 2 oraz art. 2a, prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii osobie, która:

- 1) jest obywatelem polskim lub obywatelem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) posiada:
  - a) dyplom lekarza weterynarii wydany przez polską szkołę wyższą albo
  - b) dyplom albo inne dokumenty potwierdzające formalne kwalifikacje lekarza weterynarii wydane przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej, wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 2f, albo
  - c) dyplom lekarza weterynarii lub inne dokumenty potwierdzające formalne kwalifikacje lekarza weterynarii wydane przez inne państwo niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli dyplom ten lub te dokumenty zostały uznane w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne, zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 3) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 4) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu lekarza weterynarii;
- 5) wykazuje nienaganną postawę etyczną;
- 6) korzysta w pełni z praw publicznych.

2. Lekarzowi weterynarii będącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, spełniającemu warunki, o których mowa w ust. 1, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii, jeżeli:

- 1) przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, że posiada na terenie tego państwa prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii, które nie zostało zawieszono ani którego nie został pozbawiony, oraz że nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia albo zawieszenia prawa wykonywania zawodu;
- 2) złoży oświadczenie, że włada językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

3. Przepis ust. 2 pkt 2 nie dotyczy lekarzy weterynarii, którzy ukończyli studia weterynaryjne w języku polskim.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie, niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, uwzględniając zakres uprawnień zawodowych określony w art. 1 ust. 1 i 2.”;

3) po art. 2 dodaje się art. 2a—2k w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarzowi weterynarii będącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niespełniającemu wymagań określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2, jeżeli:

1) posiada:

a) dokument potwierdzający formalne kwalifikacje lekarza weterynarii, świadczący o rozpoczęciu kształcenia przed dniem:

— 1 stycznia 1994 r. w Austrii, Finlandii lub Szwecji,

— 3 października 1990 r. w Niemieckiej Republice Demokratycznej, o ile dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach jak dokument przyznany przez odpowiednie władze Republiki Federalnej Niemiec,

— 1 stycznia 1985 r. we Włoszech,

— 1 stycznia 1981 r. w Grecji,

— 1 stycznia 1986 r. w Hiszpanii lub Portugalii,

— 21 grudnia 1980 r. w Belgii, Danii, Francji, Holandii, Irlandii, Luksemburgu, Republice Federalnej Niemiec i Wielkiej Brytanii, oraz

b) zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze danego państwa członkowskiego, potwierdzające, że wykonywał zawód przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia, albo

2) posiada zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, potwierdzające, że posiadany przez niego dokument potwierdzający formalne kwalifikacje został wydany

po uzyskaniu odpowiedniego wykształcenia niezbędnego do wykonywania zawodu i jest w tym państwie uznawany za odpowiadający dokumentom wymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 2f.

2. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2, mogą być przedstawiane w ciągu 12 miesięcy od daty ich wydania.

Art. 2b. 1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna uznaje dyplomy lub inne dokumenty potwierdzające formalne kwalifikacje lekarza weterynarii posiadane przez obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, inne niż dyplomy lub dokumenty wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 2f, jeżeli osoba ta posiada zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, potwierdzające, że dyplom lub dokument potwierdzający formalne kwalifikacje został uzyskany w wyniku ukończenia kształcenia zgodnego z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej i jest traktowany przez te władze jako równoważny dyplomom lub dokumentom wymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 2f.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, może być przedstawione w ciągu 12 miesięcy od daty jego wydania.

3. Za wystarczające w stosunku do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w zakresie spełnienia wymagań:

- 1) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 — uznaje się dokumenty odnoszące się do stanu zdrowia wymagane do wykonywania zawodu lekarza weterynarii w państwie członkowskim, którego obywatelem jest lekarz weterynarii lub z którego lekarz weterynarii przybywa; w przypadku gdy dokumenty tego rodzaju nie są wymagane, za wystarczające uważa się dokumenty wydane w tym państwie, odnoszące się do stanu zdrowia;
- 2) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 — uznaje się dokumenty wydane przez odpowiednie władze państwa, którego lekarz weterynarii jest obywatelem, lub państwa, z którego przybywa, poświadczające, że obowiązujące w tym państwie wymagania dotyczące postawy etycznej do podjęcia zawodu lekarza weterynarii zostały spełnione; jeżeli w państwie, którego obywatelem jest lub z którego przybywa lekarz wetery-

narii, nie wydaje się dokumentu poświadczającego spełnienie wymagań dotyczących postawy etycznej, za wystarczający uznaje się wyciąg z rejestru skazanych wydany w państwie, którego lekarz weterynarii jest obywatelem lub z którego przybywa.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, mogą być przedstawiane w ciągu 3 miesięcy od daty ich wydania.

Art. 2c. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna, rozpatrując wniosek o przyznanie prawa wykonywania zawodu, bierze pod uwagę:

- 1) dyplomy lub dokumenty potwierdzające formalne kwalifikacje lekarza weterynarii uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli te dyplomy lub dokumenty zostały uznane w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 2) wykształcenie oraz doświadczenie zawodowe zdobyte w państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Art. 2d. 1. W celu uzyskania prawa wykonywania zawodu lekarz weterynarii składa okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej, na terenie której zamierza wykonywać zawód, wniosek o przyznanie prawa wykonywania zawodu oraz przedstawia odpowiednie dokumenty stwierdzające spełnienie wymagań określonych w ustawie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Poza dokumentami, o których mowa w ust. 1, lekarz weterynarii składa okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej oświadczenia, odnoszące się do okoliczności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 i 6, oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2.

3. Na podstawie złożonych dokumentów i oświadczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii i wydaje zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając w szczególności niezbędne dane osobowe lekarza weterynarii, numer dyplomu lekarza weterynarii, datę wydania i przez kogo został wydany, numer prawa wykonywania zawodu oraz podstawę prawną przyznania prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

Art. 2e. 1. Przyznanie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii albo odmowa jego przyznania przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną powinny być dokonane niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 3 miesięcy od dnia złożenia wszystkich dokumentów i oświadczeń wymaganych ustawą.

2. Jeżeli okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna posiada informacje dotyczące istotnych okoliczności, które wystąpiły przed podjęciem w Rzeczypospolitej Polskiej działalności przez obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a które mogą mieć wpływ na wykonywanie zawodu lekarza weterynarii, może poinformować o tych zdarzeniach państwo, którego obywatelstwo lekarz weterynarii posiada, lub państwo, z którego przybywa, wnosząc o weryfikację tych informacji oraz o zawiadomienie o wszelkich działaniach, które zostały podjęte w odniesieniu do dokumentów wydanych przez to państwo. Postępowanie w takich sprawach jest poufne.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, zawieszają się do dnia otrzymania odpowiedzi, nie dłużej jednak niż na 3 miesiące.

4. W przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących autentyczności dyplomów lub dokumentów wydanych przez właściwe władze państw członkowskich Unii Europejskiej okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna zwraca się do tych władz o potwierdzenie autentyczności dyplomów lub innych dokumentów potwierdzających formalne kwalifikacje, a także o potwierdzenie, że lekarz weterynarii zamierzający wykonywać zawód w Rzeczypospolitej Polskiej uzyskał pełne wykształcenie zgodne z przepisami obowiązującymi w tym państwie.

Art. 2f. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz dyplomów i innych dokumentów potwierdzających formalne kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, uwzględniając oryginalne i polskie brzmienie nazw dokumentów oraz podmiotów właściwych do ich wydania, wynikające z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.

Art. 2g. 1. Lekarzowi weterynarii niebędącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej okręgowa rada lekar-

sko-weterynaryjna może przyznać prawo wykonywania zawodu na czas nieokreślony lub na czas określony, jeżeli spełnia warunki określone w art. 2 ust. 1 pkt 2—6. Przepisy art. 2d ust. 1, 2 i 3 oraz art. 2e stosuje się odpowiednio.

2. Prawo wykonywania zawodu na czas określony przyznawane osobie, o której mowa w ust. 1, w celu odbycia szkolenia podyplomowego lub uzyskania stopnia naukowego obejmuje wyłącznie okres szkolenia oraz wskazane miejsce odbywania szkolenia.

3. Osobie, o której mowa w ust. 1, można przyznać prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 1 i 2, jeżeli ukończyła studia magisterskie na kierunku weterynaria w języku polskim albo jeżeli wykazała znajomość języka polskiego niezbędną do wykonywania zawodu lekarza weterynarii potwierdzoną egzaminem z języka polskiego.

4. Prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 1 i 2, przyznaje okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna właściwa ze względu na zamierzone miejsce wykonywania zawodu.

5. Egzamin, o którym mowa w ust. 3, przeprowadza Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna.

6. Opłatę za egzamin, o którym mowa w ust. 3, ponosi osoba zdająca, a wpływy z tego tytułu stanowią przychód Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia:

1) zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie, niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza weterynarii,

2) sposób i tryb przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 3, oraz wysokość opłaty za ten egzamin

— uwzględniając zakres uprawnień zawodowych określonych w art. 1 ust. 1 i 2.

Art. 2h. 1. Lekarz weterynarii będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej i posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii w państwie członkowskim Unii Europejskiej może czasowo wykonywać zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez konieczności wpisu do rejestru członków okręgowej izby lekar-

sko-weterynaryjnej prowadzonego przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną, jeżeli:

- 1) przed podjęciem czynności zawodowych, a w pilnych przypadkach bezpośrednio po ich podjęciu, złoży we właściwej okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej pisemne oświadczenie o zamiarze wykonywania zawodu, z podaniem miejsca i czasu jego wykonywania;
  - 2) przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, potwierdzające jego formalne kwalifikacje i stwierdzające, że wykonuje w tym państwie zawód lekarza weterynarii zgodnie z obowiązującymi przepisami;
  - 3) czas wykonywania czynności zawodowych nie przekroczy 90 dni w ciągu roku.
2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest ważne przez okres 12 miesięcy od daty jego wydania.
3. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna wydaje zainteresowanemu lekarzowi weterynarii zaświadczenie o spełnieniu przez niego warunków, o których mowa w ust. 1.
4. Do zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przepis art. 2e ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 2i. 1. Lekarz weterynarii przy wykonywaniu zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej używa tytułów zawodowych w języku polskim.

2. Lekarz weterynarii będący obywatelem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej może używać tytułu zawodowego w języku państwa, w którym tytuł ten został uzyskany, jeżeli nie może on być właściwie przetłumaczony ze względu na brak odpowiedniego nazewnictwa w języku polskim.
3. W przypadku gdy tytuł zawodowy, którym posługuje się lekarz weterynarii będący obywatelem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wymaga na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskania dodatkowych kwalifikacji, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna wskazuje lekarzowi weterynarii tytuł zawodowy, jakiego ma używać.

Art. 2j. 1. Lekarz weterynarii przy wykonywaniu zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej używa tytułów określających wykształcenie w brzmieniu nadanym w języku państwa członkowskiego,

w którym uzyskał wykształcenie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli tytuł określający wykształcenie stosowany w państwie członkowskim Unii Europejskiej, z którego lekarz weterynarii pochodzi lub przybywa, może mylić się z tytułem wymagającym w Rzeczypospolitej Polskiej uzyskania dodatkowego wykształcenia, którego dany lekarz weterynarii nie posiada, wówczas okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna wskazuje stosowne brzmienie tytułu określającego wykształcenie, którym może posługiwać się ten lekarz.

Art. 2k. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna i okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne udzielają zainteresowanym lekarzom weterynarii informacji o prawodawstwie polskim dotyczącym weterynarii, o uchwałach samorządu lekarsko-weterynaryjnego regulujących zasady etyki i deontologii weterynaryjnej oraz o możliwości nauki języka polskiego.”;

- 4) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna stwierdza utratę prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii w przypadku:

- 1) utraty przez lekarza weterynarii obywatelstwa polskiego lub obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli nie nabył równocześnie obywatelstwa innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) ubezwłasnowolnienia lekarza weterynarii całkowitego lub częściowego;
- 3) utraty przez lekarza weterynarii praw publicznych;
- 4) zrzeczenia się przez lekarza weterynarii prawa wykonywania zawodu;
- 5) nieuiszczenia składki członkowskiej przez okres dłuższy niż 1 rok;
- 6) upływu czasu, na jaki zostało przyznane.”;

- 5) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do uchwał organów samorządu w sprawach przyznawania prawa wykonywania zawodu, pozbawiania prawa bądź zawieszania w prawie wykonywania tego zawodu z powodu niezdolności do jego wykonywania, lub stwierdzenia utraty tego prawa stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego odnoszące się do decyzji administracyjnych.”;

- 6) w art. 10 w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) przyznawanie, pozbawianie, zawieszanie oraz stwierdzanie utraty prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii;

- 2) prowadzenie rejestru członków izby;”;

7) w art. 17 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W rejestrze, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się następujące informacje:

- 1) numer wpisu;
- 2) imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo lekarza weterynarii;
- 3) miejsce zamieszkania i adres lekarza weterynarii;
- 4) numer PESEL, a w stosunku do cudzoziemców numer i datę wydania paszportu, termin ważności i nazwę organu, który wydał paszport;
- 5) numer i datę wydania dyplomu lekarza weterynarii oraz nazwę ukończonej szkoły wyższej, która wydała dyplom lekarza weterynarii, jej siedzibę i nazwę wydziału;
- 6) nazwę i siedzibę okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej, która przyznała lekarzowi weterynarii prawo wykonywania zawodu, oraz numer i datę uchwały, na mocy której przyznano lekarzowi weterynarii prawo wykonywania zawodu;
- 7) numer i datę wydania zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii;
- 8) numer NIP;
- 9) miejsce wykonywania zawodu lekarza weterynarii;
- 10) adnotacje uzupełniające, dotyczące w szczególności posiadanych kwalifikacji i tytułów zawodowych oraz stopni i tytułów naukowych;
- 11) informacje o ograniczeniach w wykonywaniu zawodu lekarza weterynarii związanych z:
  - a) przyznaniem prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii na czas określony,
  - b) orzeczeniem kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii,
  - c) zawieszeniem w prawie wykonywania zawodu w przypadkach określonych w art. 6 ust. 1 i 2,
  - d) tymczasowym zawieszeniem w wykonywaniu czynności zawodowych w przypadkach określonych w art. 47;
- 12) datę wpisu i podpis osoby dokonującej wpisu.

1b. Lekarz weterynarii przekazuje okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej dane objęte rejestrem, o którym mowa w ust. 1, i powiadamia o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 1a pkt 3, 4, 9 i 10, w terminie 30 dni od dnia powstania zmiany.”;

8) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna skreśla lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej w przypadku:

- 1) utraty prawa wykonywania zawodu w przypadkach określonych w art. 6a, z zastrzeżeniem ust. 2;
  - 2) pozbawienia prawa wykonywania zawodu z mocy orzeczeń sądów powszechnych i lekarsko-weterynaryjnych;
  - 3) pozbawienia prawa wykonywania zawodu w przypadkach określonych w art. 6 ust. 1;
  - 4) przeniesienia miejsca wykonywania zawodu na teren innej izby lekarsko-weterynaryjnej;
  - 5) nieuiszczenia składki członkowskiej przez okres dłuższy niż 1 rok;
  - 6) śmierci.
2. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może odmówić skreślenia lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej z przyczyny wymienionej w art. 6a pkt 5, jeżeli przeciwko temu lekarzowi toczy się postępowanie z zakresu odpowiedzialności zawodowej.”;

9) w art. 39 w ust. 1 w pkt 15 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 i 17 w brzmieniu:

„16) prowadzi Centralny Rejestr Lekarzy Weterynarii Rzeczypospolitej Polskiej;

17) określa jednolite zasady numerowania zaświadczeń o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii przez okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne, sposób prowadzenia rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, a także przekazywania danych z tego rejestru do Centralnego Rejestru Lekarzy Weterynarii Rzeczypospolitej Polskiej.”;

10) w art. 51 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kara pozbawienia prawa wykonywania zawodu powoduje skreślenie z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej bez prawa ubiegania się o ponowne uzyskanie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii.”.

Art. 2. Zachowują moc zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii wydane przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*